

lige højeste udnyttelsesgrad er mindre end 0,80, den maksimale højde fastsættes til mindst:

- a. $0,6 \times$ afstanden til modstående vejlinje.
- b. $3 \text{ m} + 0,65 \times$ afstanden til naboskel.
- c. $0,6 \times$ afstanden mellem bebyggelser på samme grund.

Stk. 4. I ældre byområder med overvejende sluttet bebyggelse skal, når den almindelige højeste udnyttelsesgrad er 0,80 eller derover, den maksimale højde fastsættes til mindst:

- a. $0,8 \times$ afstanden til modstående vejlinje.
- b. $3 \text{ m} + 0,8 \times$ afstanden til naboskel.
- c. $0,6 \times$ afstanden mellem bebyggelser på samme grund.

Stk. 5. Ved beregning af den tilladelige højde i forhold til vej kan ikke regnes med en større vejbredde end 20 m, medmindre andet godkendes af bygningsmyndigheden. Er en vej midlertidigt anlagt i mindre bredde end vejens udlægsbredde, eller er der pålagt grundene ved den modstående vejside bygge linjer, beregnes højden — med den begrænsning, som følger af 1. punktum — i forhold til afstanden til henholdsvis udlægs linjen og byggelinjen.

Stk. 6. Særlige bestemmelser om bygningshøjder kan fastsættes i bygningsvedtægt i forbindelse med bestemmelser om byggeområder efter § 16, stk. 2, i byplan og i reguleringsplan.“

23. I § 37 indsættes:

„*Stk. 3.* Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt kommunale eller andre offentlige institutioner eller virksomheder eller private institutioner m. v. med almen nytligt eller kollektivt formål kan opføres inden for de i henhold til § 16, stk. 2, fastlagte byggeområder. Ved afgørelsen skal tages hensyn til den pågældende institutions eller virksomheds karakter i forhold til den almindelige bebyggelse inden for byggeområdet, dens tilknytning til byggeområdet, samt om dens placering inden for dette vil medføre væsentlige ulemper for omgivelserne.“

24. I § 38, *stk. 1*, indsættes efter 2. punktum:

„Ubebygget areal må kun anvendes til erhvervsmæssigt formål i forbindelse med de i

1. punktum nævnte virksomheder, og § 39, *stk. 1*, finder tilsvarende anvendelse.“

25. I § 39, *stk. 2*, udgår „eller indretning af oplagsvirksomhed“.

26. Til § 42, *stk. 1*, føjes:

„Bestemmelserne i § 44, *stk. 2-4*, finder tilsvarende anvendelse.“

27. § 43, *stk. 3 og 4*, erstattes af:

„*Stk. 3.* Skiltning, lysinstallationer o. lign. må ikke være til ulempe i brandmæssig henseende og må ikke ved blænding, blinkning eller på anden måde være til væsentlig ulempe eller virke stærkt skæmmende i forhold til omgivelserne. Bygningsmyndigheden kan meddele de til opfyldelse af bestemmelserne i første punktum fornødne påbud og forbud.

Stk. 4. Hvis en påbegyndt bebyggelse opgives eller udsættes i et længere tidsrum og den delvis opførte bebyggelse virker stærkt skæmmende i forhold til omgivelserne, kan bygningsmyndigheden meddele grundens ejer påbud om inden for en fastsat frist at fjerne bebyggelsen eller bringe den i en sådan stand, at den ikke længere virker stærkt skæmmende. Det samme gælder, hvis en bebyggelse, som er delvis nedrevet eller ødelagt ved brand eller på anden måde, i et længere tidsrum henstår i en sådan tilstand, at den virker stærkt skæmmende i forhold til omgivelserne.

Stk. 5. Nærmere forskrifter angående de i denne paragraf omhandlede forhold kan optages i bygningsvedtægt.

Stk. 6. Bestemmelserne i denne paragraf og de i medfør heraf optagne bestemmelser i bygningsvedtægt finder anvendelse, uanset hvornår bebyggelsen er opført eller skiltningen m. v. er anbragt.“

28. Overskriften til § 44 ændres til:

„*Vedligeholdelse m. m.*“, og *stk. 2 og 3* erstattes af:

„*Stk. 2.* Frembyder en bebyggelse eller nogen del heraf fare for ejendommens beboere eller andre, kan bygningsmyndigheden kræve, at bebyggelsen og omkringliggende arealer og bebyggelser i fornødent omfang afspærres og rømmes. Hvis et påbud herom ikke straks efterkommes, kan det gennemføres af bygningsmyndigheden med politiets bistand.